

HIVATALOS TUDÓSÍTÁSOK

Barnabás. 1901-ben a Zsolnay-szoborpályázat 400 koronás III. díjat. — *Hollós* Károly. 1886-ban porcellántányér-díszítményeért 25 forintot és könyvtábláért 50 forintot. — *Horti* Pál. 1897-ben a Magyar Iparművészet címlapjáért 300 koronás I. díjat; 1898-ban a Költők Albuma könyvtábla-tervezeteért 100 koronás II. díjat; 1899-ben Petőfi dísz-táblájáért 200 koronás díjat. — *Klein* Ede. 1886-ban gyertyatartóval 50 forintot. — *Kollár* Gusztáv. 1902-ben Darányi Ignác földművelésügyi miniszter által hirdetett az Országos Gazd. Munkás- és Cselédségélypénztár szabályzatának hirdetésére alkalmas művészi plakátért a 400 koronás I. díjat. — *Link* Fülöp. 1887-ben karperec-tervéért 50 forintot. — *Loránfy* Antal. 1887-ben „Husvéti locsolás“ és a „Libát tömő leány“ bronzba öntendő mintájáért 500 forintot. — *Marzi* Ferenc. 1899-ben okmánybélyeg-tervezetért 150 koronás II. díjat. — *Mühlbeck* Károly. 1902-ben Darányi Ignác földművelésügyi miniszter által hirdetett az Országos Gazd. Munkás- és Cselédségélypénztár szabályzatának hirdetésére alkalmas plakátért a 150 koronás II. díjat. — *Nagy* Lázár. 1886-ban könyvtábláért 15 forintot; karperec-tervéért 50 forintot. — *Obendorf* Gusztáv. 1898-ban okmánybélyeg-tervezetért 150 koronás II. díjat. és levélbélyeg-tervéért 200 koronás II. díjat. — *Pap* Henrik. 1898-ban levélbélyeg-tervéért 100 koronás díjat. — *Pálinkás* Béla. 1902-ben konyha-berendezésért 200 koronás II. díjat és a képes levelezőlapért a 150 koronás I. díjat. — *Pásztor* Sándor. 1886-ban porcellán-tányér díszítményeért 100 forintot. — *Petrádesz* János. 1899-ben az orsz. iparegyesület okleveleért 300 koronás I. díjat. — *Pfeiffer* Helmann. 1899-ben Brázay-sósborszesz plakátpályázatán a Goldberger-féle címke pályázaton 300 koronás I. díjat. — *Prenoszil* Sándor. 1899-ben az országos iparegyesület okleveleért 200 koronás II. díjat. — *Raffai* László. 1901-ben edéklő butorzat terveért 400 koronás I. díjat és a polgári hálósobáért a 300 koronás II. díjat. — *Reichl* Kálmán. 1899-ben a lámpaárúgyár plakátjáért 600 koronás díjat. — *Rintel* (Maróthi) Géza. 1899-ben a párisi kiállítás katalogusának címlapjáért 500 koronás I. díjat; 1901-ben a m. műhely- és raktártelep prospektusának címlapjáért 100 koronás III. díjat; 1901-ben az öntött fémből való tintatartó és gyertyatartóért a 400 koronás I. díjat. — *Sándor* Béla. 1898-ban a Thék-féle plakátért elismerést; 1899-ben Brázay-féle sósborszesz pályázatán 100 koronás II. díjat. — *Strobl* Alajos. 1887-ben I. Ferencz József bronz-szobráért 250 forintot. — *Szárnovszky* Ferencz. 1892-ben a Szent-László-éremmel 150 forint díjat. — *Székely* Árpád. 1897-ben a Magyar Iparművészet címlapjáért 50 koronát. — *Telkessy* Valér. 1902-ben Darányi Ignác földművelésügyi miniszter által hirdetett az Országos Gazd. Munkás és Cselédségélypénztár szabályzatának hirdetésére alkalmas plakátért a 100 koronás III. díjat és a képes levelezőlapért a 100 koronás II. dí-

jat. — *Uhl* Sándor. 1886-ban gyertyatartóért 100 forintot és porcellán-tányér-díszítményeért 25 forintot. — *Vaszary* János. 1898-ban a Thék-plakátért 150 koronás I. díjat. — *Weisz* Gyula. 1899-ben a párisi kiállítás katalogusának címlapjáért 250 koronás II. díjat. — *Vesztróczy* Manó. 1901-ben egy reggeli ujság plakátjáért az I. díjat. — *Wiegand* Ede. 1902-ben a konyha-berendezésért a 300 koronás I. díjat.

HIVATALOS TUDÓSÍTÁSOK.

KARÁCSONYI KIÁLLÍTÁS KITÜNTETÉSEI, úgymint a vallás- és közoktatásügyi m. kir. minister 500 koronás állami nagy érdemnek, a kreskedelemügyi minister 2000 koronás állami nagy díjának és állami érdemeinek adományozása dolgában lapunk zártáig nem érkezett le a ministeri döntés s ezért az eredményt csak a jövő szá-munkban közölhetjük. Akkor közzé-tehetjük az állami vásárlásokról szóló kimutatást is.

KIÁLLÍTÁSOK AZ IPARMŰVÉSZETI MÚZEUMBAN. A Magyar Iparművészeti Társulat karácsonyi kiállítása február 1-én bezárult. A tárgyak elszállítása után az Orsz. m. kir. iparművészeti iskola nyomban hozzáfog a maga kiállítása rendezéséhez, a mely még február havában megnyílik s nyitva lesz 8 napig. E kiállítás a nagy üvegcarnokot s a mellette levő folyosók egy részét elfoglalja. Május hó elején nyitja meg a Magyar Iparművészeti Társulat a nagyszabású lakberendezési kiállítását, a melyen 20 szobából álló előkelő lakást fog bemutatni. E kiállításon lesz látható a társulat nagy sorsolásának főnyereménye, egy 30.000 koronát érő teljesen felszerelt elegáns kelengye-ebédlő, a hozzátartozó ezüstkészlettel, üveg- és porcellán-edényekkel, dísz tárgyakkal, stb. — valamint a kisebb nyeremények változatos, gazdag csoportja. E kiállítás előreláthatóan szeptember hó végéig nyitva marad.

KÉPZŐMŰVÉSZETI TÁRGYSORSJÁTÉKOT, a melyre az imént hivatalunk, engedélyezett a pénzügy-miniszterium a Magyar Iparművészeti Társulatnak. Egy-egy sorsjegy ára 1 kor., s a társulat tagjai (a kik tagdíjkötelezettségüknek megfeleltek) kárpótlásul az

ennek következtében elmaradó zártjellegű kisebb sorsolásért három-három sorsjegyet kapnak. A nyereménytárgyak száma mintegy 800 lesz; összes értékük 50—60.000 korona. Mindegyik nyeremény egy-egy művészi becsű, hazai műipari tárgy. A húzás folyó évi december hó 28-án lesz.

ÁRVERÉST rendez március hó elején az Iparművészeti Társulat a tulajdonában vagy kezelésében levő iparművészeti tárgyakból. A kiállítási ár a beszerzési árnak fele lesz. Az árverelés napját s az árverelésre került tárgyak jegyzékét a Társulat jókor hirdeti a napilapokban s külön értesítések révén.

KIRÁLYI VÁRPALOTA számára Apponyi Lajos gróf udvarnagy és Hauszmann Alajos műegyetemi tanár 20 darab műtárgyat vásárolt az Iparművészeti Társulat karácsonyi kiállításán és pedig: Radnai Bélának „Éneklő gyermekek“ című bronz szoborművét; Telcs Edének, ifj. Vastagh Györgynek, Markupnak szintén egy-egy bronzát; továbbá Hibjántól ékszertartót; Jancsuráktól két réz-vázát; Fischhoftól egy bőr ellenzőt és mappát; Fischer Jenőtől két porcellán diszedényt; Vögerl Ágosttól 8 drb majolika vázát. Mindezzel azonban a vásárlásra szánt összeget nem merítették ki, mintegy 3000 koronát tartottak fenn az Iparművészeti Társulat májusi kiállításán eszközözendő vásárlások céljára.

AZ IPARMŰVÉSZETI MÚZEUM ÉVI JELENTÉSE. Az Országos Magyar Iparművészeti Múzeum, mint minden esztendőben, az idén is jelentésben számol be múlt évi működéséről. A jelentésből kiténik, hogy a múzeum örvendetesen fejlődött a lefolyt esztendőben és az üllői-úti iparművészeti palota immár központjává lett az ország rohamosan fejlődő, de azért egészséges, a közszükségleten alapuló és nemzeti irányú iparművészeti életének.

A múzeum gyűjteményei ajándékozás és vétel útján összesen 203 darabbal szaporodtak, bele nem számítva a Delhaes István festőművész hagyatékának darabjait, melyeknek leltározása most van folyamatban. E gyűjtemény régi bútorokat és faragványokat, üvegeket, ruhákat s a ruházathoz tartozó kellékeket és egyéb iparművészeti érdekekkel bíró emlékeket foglal magában, melyek

nem egy hézagot pótolnak a múzeum gyűjteményeiben. Értékesebb műtárgyakat ajándékoztak még a múzeumnak: *Kaczvinszky Lajos*, gróf *Zichy Nep. János* és a *szíami trónörökös*. A lefolyt esztendőben nyílt meg a múzeum első emeletén lévő hetven méter hosszú új terem, a melybe a Delhaes-féle műtárgyakon kívül középkori bútorok, szövetek és faragványok, német kőedények, delfti fayenceok, egy igen érdekes XVIII. századbeli görög-keleti ikonosztasz, XVI—XVII. századi ötvösművek másolatai, köszörült üvegek, a *Haggenmacher Károly* és *Szalay Imre* ajándékozta svájci fayence-tárgyak, régi kosztümök, az 1872. évi bécsi és az 1878. évi párisi világiállításokon néhai báró Hirsch nagylelkű adományából vásárolt s az időközben beszerzett külföldi modern gyűjtemények: *Tiffany-féle* üvegek, koppenhágai porcellánok, bronz plakettek stb. kerültek kiállításra, a stílusok fejlődésének sorrendjében. A tágas teremben harmincöt új kiállítási szekrény van felállítva; az azokban kiállított tárgyak száma pedig 1371. Ezenfelül tiz más szekrényben és tárlóban magyar és külföldi modern műipari alkotások kerültek kiállításra. A lefolyt esztendőben a múzeum nagysikerű külön kiállítást is rendezett a modern angol iparművészet termékeiből, a melyen 41 kiállító vett részt. A kiállításnak, bár a szállítás körül felmerült késedelmek következtében nem a legalkalmasabb évszakban nyílt meg, egy hónap alatt 53,000 látogatója volt. Az Iparművészeti Múzeum ezenkívül részt vett a turini nemzetközi iparművészeti kiállításon, a szokott módon közreműködött a Magyar Iparművészeti Társulat karácsonyi kiállításán és összegyűjtötte a Múbarátok köre miniatűr- és szelence kiállításának anyagát. A művelt közönség számára nyolc ismeretterjesztő előadás volt a múzeumban; a téli időszakban pedig minden vasárnap délután összesen 19 népies előadás révén népszerűsítette a múzeum az iparművészetet az ipari munkások előtt, a kik nagy előszeretettel keresik fel az előadásokat. Összesen 8282 munkás hallgatta ezeket. Az elmúlt évben 194,848 látogatója volt a múzeumnak; 45,674-gyel több mint 1901-ben. Megnyitása óta tehát 1.006,364 ember fordult meg a múzeumban. A látogatók között volt a szíami trónörökös kíséretével és Frigyes főherceg egész családjával. A múzeum könyvtárát a társadalom legkülönfélébb elemei vették igénybe;

Rigler r.-t. nyomása.

NAGY SÁNDOR: SZÜRET.
(NAPTÁRDISZÍTÉS)

20,458 látogatója volt, 456-tal több mint 1901-ben. Állandó látogatásra jogosító igazolványt 948-an váltottak. Ajándékozás és vétel útján 233 kötet könyvvel és 1474 műlappal gyarapodott a könyvtár, melynek állománya: 7769 kötet könyv és 56,870 műlap. A könyvtár gyarapítói közül kiemelendő Egger Henrik, volt műkereskedő, a ki a könyvkereskedésekben elő nem forduló aukció-katalogusokat küldött ajándékba. Kiállítás is volt a könyvtárban a Magyar Iparművészeti Társulat pályázatára beérkezett képes levelezőlapokból és újívi üdvözlő kártyákból. Ezt a kiállítást rövid idő alatt 4000 ember nézte meg.

Az Iparművészeti Múzeum fentvázolt tevékenységéből kitűnik, hogy a múzeum nem elégszik meg egyszerűen azzal, hogy gyűjteményeit gyarapítja és azokat a közönségnek bemutatja, hanem arra törekszik, hogy állandóan, a legjobb tehetsége szerint, befolyásolja a fejlődő magyar művészi ipart, a mely hivatva van a modern igényeket és szükségleteket kielégítve, az idegen termékeket kiszorítani a magyar piacról. E cél elérésére a múzeum keresi a közönséggel, a vásárlóval és termelővel egyaránt a minél sűrűbb érintkezést és változatos működési programmal igyekszik mindkettőjük érdeklődését lekötöni.

A múzeum haladása tehát annál inkább is nagyfontosságú, mert látszik, hogy az intézet nemcsak tudományos missiót teljesít, hanem karöltve az Iparművészeti Társulattal, a modern művészi iparnak helyes irányban való fejlesztésével gazdasági előnyöket szerez az országnak.

H. Ö.

M. IPARMŰVÉSZETI TÁRSULAT VÁLASZTMÁNYA 1903.

január hó 5-én Ráth György elnöklése alatt ülést tartott, a melyen jelen volt: Czigler Győző alelnök, gróf Bánffy György, Beck Dénes, Faragó Ödön, Fittler Kamill, Forster Gyula, Gaul Károly, Gelléri Mór, Gyömrői Manó, Horti Pál, Morelli Gusztáv, Nádlér Róbert, Pap Henrik, Péterffy Lajos, Radisics Jenő, Róth Miksa, Thék Endre és Vig Albert. Mint meghívott vendégek jelen vannak az ülés első részén Forreider József vasműves és Jancsurák Gusztáv rézművesmester.

Jegyző: Györgyi Kálmán vezértitkár.

Az elnök megnyitván az ülést, a jegyzőkönyv hitelesítésére gróf Bánffy György vál. tagot kéri föl.

Magyar Iparművészet.

Távolmaradását kimentette Szalay Imre alelnök és Kriesch Aladár, a meghívott vendégek közül Scholtz Róbert.

Az elnök — mint kiemeli — abban a szerencsés helyzetben volt, hogy a választmány tagjait, kik között a hosszú éveken át folytatott válvetett s közös célra törekvő áldozatkész munka nyomán szoros viszony keletkezett, — családi ünnepre hívja meg.

A társulat működését fennállása óta jellemzi a csendes, zajtalan munka; gyakran szemére vetették, hogy még a szükséges reklámot is mellőzi. Igaz ugyan, hogy fennállása első évtizede majdnem reménytelennek látszó küzdelemből állott; — ekkor inkább panaszra, az általános közöny miatt, mint sikerek ünnepelésére volt oka. A millenium évében azonban a társulat életében gyökeres változás állott be. Kollektív kiállítása, a melyet ekkor a tervező művészeknek és iparosoknak szövetkezése révén rendezett, általános elismerést aratott. A hazai iparművészek s művészi iparosok sokoldalú alapos tudásának ily fényes nyilvánulása meglepetés számba ment. Ezóta a sikerek s a munkatársak kitüntetése egymást érték, mégis a társulat működésének alapjellegét megőrizte. Nem banketettünk soha, megelégedtünk a baráti kézszorítással s örömünk egyszerű kifejezésével.

De most, a mikor a legfelsőbb kegyelem a társulatot belső életében felkereste, a midőn állandó jóakarója és pártfogója, a közoktatásügyi miniszter oly szokatlan és hízalgő módon tüntete ki elismerésével, nem lehet, hogy hálánknak s örömünknek legalább e családias körben kifejezést ne adjunk.

Erre az elnök felkéri Fittler Kamill vál. tagot, hogy olvassa a vallás- és közoktatásügyi minisztertől érkezett két leiratot. Ezek elseje szerint Ő felsége Györgyi Kálmán vezértitkárnak e minőségben szerzett érdemeinek elismerésül a Ferenc József-rend lovagkeresztjét adományozta s megengedte, hogy Horti Pál tanárnak s Róth Miksa udv. üvegfestőnek az iparművészet körül szerzett érdemei elismerésül a legfelsőbb elismerés tudtul adassék.

A másik leirat tartalma szó szerint a következő:

„A Torinóban ez idén rendezett I. nemzetközi iparművészeti kiállítás magyar csoportja iparművészetünk törekvéseinek oly fényes eredményeit tárta fel,

HIVATALOS TUDÓSÍTÁSOK

melyek a régi hagyományokon, és gazdag anyagi feltételek közt fejlődött külföldi művészetekkel való versenyben is nemcsak hogy általánosan szembe tűntek, de sőt a nemzetközi ítélő-bizottság határozatából a legkiválóbb iparművészetek kitüntetései egyenlő rangú és ép oly nagy számú kitüntetésekre bizonyultak méltóknak.

Ennek az örvendetes és viszonyaink közt valósággal meglepő föllendülésnek igen nagy részben a Magyar Iparművészeti Társulat célismerő és lankadatlan működése vetette meg az alapját. Nincs kulturális társulat az országban, mely oly szerény eszközökkel csak megközelítően dús eredményt is tudott volna elérni, mint a minőt az Iparművészeti Társulat ért el, néhány ügyvezető, lelkes férfiú kitartó fáradozása révén.

Általában, de most különösen a torinói sikerek alkalmából elismeréssel és hazafias köszönettel emlékszem meg a Társulat nagy érdemeiről és kérem, hogy mindazoknak a társulati tagoknak, kik a torinói kiállításunk létesítésében tevékeny részt vettek, őszinte elismerésemet és köszönetemet, e leirat megokolásának közlése mellett, iratban tolmácsolni méltóztassék.

Ezúttal azonban azt sem hagyhatom megemlítés nélkül, hogy némely kiváló műiparosunknak a torinói kiállításán való részvétele a munka közvetlen anyagi hasznáért való törekvések közül mennyire kiemelkedett és hogyan sorakozott a hazafias áldozatkészségnek legmagasabb erkölcsi tényezői közé.

Hálával gondolva minden igaz érdemre, különösen Scholtz Róbert cs. és kir. szobafestő-mester, Forreider József vasműves-mester, és Jancsurák Gusztáv rézműves-mester érdemeit kell ezúttal kiemelnem.

Felkérem a Társulatot, hogy Forreider és Jancsurák mesterek előtt, az ő hazafias, áldozatkész és eredményes buzgókodásukért legbensőbb elismerésemet tolmácsolni, Scholtz Róbert mesternek pedig ide mellékeltem külön iratomat kézbesíteni szíveskedjék.

Budapest, 1902. december hó 27-én.

Wlassics m. p.“

A miniszteri leiratok fölolvása után az elnök meleg szavakkal örömeinek ad kifejezést, hogy hű munkatársa, Györgyi vezértitkár, a társulatnál kifejtett munkássága révén megkapta a legfelsőbb helyről méltó jutalmát s átadja neki a

rendjelet. Üdvözli Horti Pált s Róth Miksát, a kik szintén az iparművészet terén szerzett érdemeik elismerésül részesültek oly megtisztelő formában a legfelsőbb elismerésben; továbbá Forreider József vasműves mestert és Jancsurák Gusztáv rézműves mestert, a kik önszántukból, áldozatkészen elősegítették a kiállítás sikerét, mit a vallás- és közoktatásügyi miniszter is hálával elismer. Erre a választmány éljenzése mellett átadja a nevezetteknek a legfelsőbb, illetve a miniszteri elismerésről szóló okiratokat. Sajnálattal értesül, hogy Scholtz Róbert gyöngéldése miatt nem jöhetett el a mai ünnepi ülésre és így csak közvetve adhatja át neki a miniszteri levelet, a melyben foglalt elismerésre méltán rászolgált önzetlen hazafias áldozatkészségével. Kívánja, hogy most, a midőn műipari tevékenységétől visszavonulva műkincsei körében pihen ki számos munkás éveinek fáradalmait, az oly jól megérdemelt nyugalmat sokáig boldogan élvezze.

A jelenvolt vendégek távozása után az elnök fölhívja a választmányt, hogy a bíráló bizottságba, mely a közoktatásügyi miniszternek most kiosztandó állami nagy érdeme nézve hivatva van javaslatot tenni, képviselőül két tagot titkos szavazással válaszson.

A szavazás megejtése s a szavazatok megszámlálása után az elnök konstatálja, hogy 18—18 szavazat Ráth Györgyre és Gelléri Móra esett, s e szerint a nevezettek egyhangúlag megválasztottak.

A vezértitkár jelentését, a mely szerint a karácsonyi kiállításnak 117 kiállítója van, és (nov. 13-tól) kezdve újév napjáig 51,438 látogatója volt, s a megvásárlások révén eddig befolyt összeg pedig 10,248 korona, a választmány tudomásul veszi, s egyúttal Wiegand Ede tervező művésznek, a ki a kiállítás installációját ingyen tervezte és végezte, továbbá Czakó Elemérnek a kiállítás katalógusának díjtalan szerkesztéseért és Gyömrői Manónak a kiállítás díszítésére ajándékozott szövegekért köszönetet szavaz.

Kimondja még a választmány, hogy a kiállítás február hó 1-ig együtt maradjon, a mely napon túl a kiállítók nem igényelhetik, hogy tárgyaik külön kieszaközlendő engedély nélkül itt maradjanak. Felkéri még a választmányt az elnökséget, hogy kiállítási szabályzat-tervezetet készítsen.

Elnök jelenti, hogy a pénzügyminiszter a sorsjátékra megadta a kért enge-

HIVATALOS TUDÓSÍTÁSOK

délyt, s pedig 200,000 drb egy koronás sorsjegyre. Főnyeremény 25,000 korona értékű, teljesen felszerelt ebédlő berendezés lesz.

A választmány a jelentést örvendetesen tudomásul veszi s elhatározza, hogy a tagoknak az 1902 és 1903. évre az elmaradó kisorsolás helyett kárpótlásul megfelelő számú ingyen sorsjegyet ad, tagilletmény fejében.

Elnök előadja, hogy több kiállító jelentkezett kik a társulat aegise alatt május havában egész lakosztályokat óhajtanának kiállítani. Miután ekkor a sorsjáték nyereményeinek bemutatása nagyon fokozná a közönségnek a sorsolás iránti érdeklődését, indítványozza, egy nagyszabású lakberendezési kiállítás megtartását, a melynek május hó kezdetétől fogva legalább négy hónapig nyitva kellene maradni. Értesülése szerint az orsz. iparművészeti múzeum március havában rendez egy nagyobb szabású kiállítást kiváló francia műtárgyakból, u. m. gobelinnek, sèvres-i porcellánok, Lalique-ékszerek, Rivièrre litografiák, stb. a melyhez a tervezett kiállítás sorakoznék.

Thék Endre a külföldi kiállítások rendezésénél a legnagyobb óvatosságot ajánlja. Sajnálattal tapasztalta, hogy a Műbarátok és a Nemzeti Szalon kiállításán idegen iparművészeti tárgyakat is befogadtak eladás végett. A legutóbbi brit kiállítás alkalmával látta, hogy a közönség mint tódult akkor az iparművészeti múzeumba, míg a hazai kiállításokat aránylag csak gyéren látogatja. A sajtó is készséggel csinált reklamot a kiállításnak, míg a hazai iparosokat következetesen agyonhallgatja.

Elnök kijelenti, hogy művészi dolgokban mindig a legszélsőbb sovínisztaság vezet, ezért a társulat kiállításain fel-tétlenül ki van zárva mindaz, a mi idegen. E tekintetben semmiféle paktumba bele nem megy. A brit kiállítást a társulat helyiségeiben az iparművészeti múzeum rendezte s ezzel egyik hivatását teljesítette. Megragadja az alkalmat, hogy megköszönje Gellérinek lelkes sorait, a melyekkel lapjában a társulat kiállítását a revőközönség figyelmébe ajánlotta.

Radisics Jenő Thékkel szemben megjegyzi, hogy az iparművészeti múzeumnak egyik föladata, a hazai közönséget tájékoztatni a külföldi legnevezetesebb s legkiválóbb iparművészeti alkotások felől. Ezért rendezi időnkint a külföldi iparművészeti munkákból kiállításokat, a melyekből okulhat a közönség, de főleg az

iparosság. Egyébként tudja, hogy nagy óvatossággal kell eljárni, nehogy üzleti érdekek kerekedjenek fölül. Eddig is résen volt, hogy ez az eset be ne álljon. A külföldi portékának dédelgetése nemcsak nálunk divat, hanem így van ez Németországban, Franciaországban sőt, Angliában is. Példaképpen említi, hogy Párisban, hogy a férfiruhák kelendőségét biztosítsák, a ruhát angol munkának mondják.

Gelléri elismeri a külföldi kiállítások tanulságos voltát, ha azon tényleg kiváló alkotások kerülnek bemutatásra. Ilyen volt az iparművészeti múzeum modern iparművészeti kiállítása, a melyen csakis elsőrangú munkák voltak. Igazat ad azonban Théknek abban, hogy visszás dolog, ha a társulat kiállításáról szóló lap tudósítások, úgyszólván kivétel nélkül, csupán a tervező nevét említik, míg az iparosok nevét következetesen mellőzik. Kéri az elnökséget, hogy az iparosságra annyira sérelmes ezen állapotnak megszüntetése végett az illetékes fórumokkal érintkezésbe lépjen.

Elnök köszönettel fogadja Gelléri figyelmeztetését. Maga is úgy tapasztalta, hogy a lap tudósítások mostohan bännak az iparossággal, a mi arra a téves föl-fogásra vezethető vissza, hogy az iparos megemléstét üzleti reklámnak tekintik, a melyet meg kell fizettetni. Készséggel hív majd szakértekezletet egybe, s kéri Gellérit, hogy azon tegyen javaslatot a baj megszüntetésére nézve.

Faragó Ödönnek aggodalmai vannak, hogy a tervezett francia kiállítás miatt a lakberendezési kiállítás nem készülhet el májusra. Helyén valónak látná, ha azt szeptemberre halasztanák.

A választmány elfogadván az elnök indítványát, fölhatalmazza, hogy a tervezett kiállítást rendezze.

Fittler Kamill, mint a „Magyar Iparművészet“ szerkesztője jelenti, hogy a társulattól a lapnak járó subvenciót ez évben nem vette fel, s nem is veszi fel, mert a szerkesztőség takarékosága folytán nem volt rá szükség. Kéri azonban a választmányt, hogy ezt ne tekintse precedensnek, a melynek nyomán a szerkesztőség a neki járó subvenciótól elesék, mert ő erről csak az 1902. évre mond le.

A választmány Fittler Kamill bejelentését örvendetes tudomásul veszi.

Az elnök utalván arra, hogy a társulatlak az előző évekből több iparművészeti tárgya maradt vissza, a melyet

HIVATALOS TUDÓSÍTÁSOK

egykönnyen értékesíteni nem lehet, s a mely idővel részben értékét is veszíti, ezért indítványozza, hogy azokat a választmány árverés alá bocsássa.

A választmány elfogadja az elnök indítványát s fölhatalmazza, hogy a tárgyak árverésének módját s azok minimális árát megállapítsa.

Az elnök utalva a választmánynak a „Mintalapok“ dolgában a legutóbbi ülésén hozott határozatára, jelenti, hogy, a mint hitelesen értesült, a kereskedelemügyi miniszter lényegileg hozzájárult a társulat javaslataihoz, nevezetesen fölhívja a társulatot, hogy e mű kiadását a f. évtől kezdve vegye át s annak előkészítését azonnal megindítsa.

Ennélfogva szükséges most a szerkesztő bizottság megalakítása. Ajánlja tagoknak: Faragó Ödönt, Gaul Károlyt, Györgyi Kálmánt, Horti Pált, Edvi Illés Aladárt, Kriesch Aladárt, K. Lippich Eleket, Nádler Róbertet, Radisics Jenőt, Vig Albertet és Wiegand Edét. Különösen pedig az anyag összegyűjtésére és a részlet- s vázlatrajzok szükség esetén való átdolgozására és elkészítésére Wiegand Edét, a közlésre szánt munkák előzetes átvizsgálására Horti Pált s a sokszorosítás intézésére és ellenőrzésére a vezértitkárt. A szerkesztőség költségeire 4600 koronának előirányzását kéri.

Faragó Ödön célszerűbbnek tartaná, ha az eddigi szakszerkesztők végeznék a szerkesztést s a bizottság csupán jury jellegével bírna.

A választmány örömmel fogadván az elnök bejelentését, a szerkesztőség kérdésében, valamint a vállalat költségeire tett indítványához hozzájárul és fölhatalmazza, hogy a beérkező ajánlatok alapján döntsön, vajjon saját regijében vegesse-e a társulat a kiadást, vagy pedig kiadóval szerződve s e szerint a szükséges intézkedéseket tegye.

Péterffy Lajos indítványára a választmány az elnököt megkéri, hogy a szerkesztőség elnöki tisztségét magára vállalja.

Elnök indítványára a választmány, tekintettel a társulatnak rendkívül fölszaporodott munkaköreire s tisztviselőinek csekély számára; Czakó Elemért, az orsz. iparművészeti múzeum könyvtárosát alkalmazza másodtitkárnak egyelőre a f. évre 600 korona tiszteletdíjjal.

Végül a vezértitkár jelenti, hogy a legutóbbi ülés óta 35 rendes tagja lett a társulatnak.

Örvendetes tudomásul szolgál.
Erre az elnök az ülést berekeszti.

ÚJ ALAPÍTÓ TAG: *Báró Ambrózy István*, főrendiházi tag, Malonyán, 200 koronás alapítvánnyal alapító tagja lett a „Magyar Iparművészeti Társulat“-nak.

ÚJ TAGOK. Múlt év december hó 20 óta e füzet megjelenéseig a következők léptek be a „Magyar Iparművészeti Társulat“ rendes tagjainak sorába:

Adler Miksa gyógyszerész Ujpest, *dr. Andreánszky Jenő* Budapest, *Budinszky Ernő* műszaki felügyelő Budapest, *Buday Zádorné* Budapest, *Bessenyei Gyula* asztalos Debreczen, *özv. Bota Béláné* Szerencs, *dr. Birkás Géza* tanár Budapest, *Beimel Ignác*, „Hazai bőrönd-ipar“ Budapest, *csikmádéfalvi Istvánffy Gyula* igazgató Budapest, *Czámra Róbert* rajzoló Budapest, *Csüdös Sándor* Ujpest, *iff. K. Császár Ferenc* építész Budapest, *Debreczeni Jenő* gázgyári igazgató Debreczen, *dr. Eöry Gyula* Budapest, *Eggenberger Alajos* építész Budapest, *Fellner Sándor* műépítész Budapest, *Fodor József* vendéglős Budapest, *Gundel Antal* műgyemtemi hallgató Budapest, *Ganié Oszkár* Szege, *Gindert István* gyáros Budapest, *Grünwald Lajos* ékszerész Budapest, *Haáder Sándor* máv. főmérnök Budapest, *dr. Herepei Iván* ügyvéd Kézdi-Vásárhely, *Hiekl Róza* Ó-Tura, *Kreutz József* urad. int. Kocsóc, *Karakas Károly* biharmegyei levéltárnok Nagyvárad, *Kállay János* szobrász Budapest, *Kémény Gyula* építész Budapest, *Kassai Múzeum* Kassa, *Lakatos Arthur* Budapest, *László Domokos* kir. kulturmérnök Brassó, *Mészáros Gyula* szobrász Budapest, *Makra Géza* bankigazgató Gyöngyös, *Magyar József* cipész Budapest, *Müller Gyula* kárpitos Budapest, *Nagy Sámuelné* Debreczen, *Pálka-Palkovits Károly* Budapest, *Radó Arthur* kárpitos Budapest, *Rintél Dezső* szobrász Budapest, *Román Miklós* műépítész Budapest, *Szandrik Ezüstgyár* Budapest, *Szilágyi Lajos* Budapest, *Szóts Imre* építész Budapest, *Szedlacsek Károly* szobrász Budapest, *Schillinger Simon* kárpitos Budapest, *Szirtes Aranka* Budapest, *gróf Teleki Gusztávné* Bécs, *Weigel Lajos* építész Budapest, *Wind Tivadar* máv. ellenőr Budapest, *dr. Weisz Lajos* ügyvéd Nagy-Kanizsa, *Walter Ernő* nyomdaigazgató Budapest, *Zellerin-féle Gyári R. T.* Budapest. *Összesen 53 új tag.*